

Lữ Bước - Sang Ngang

Nguyễn Bính

I

"Em ơi em ở lại nhà
Vườn dâu em đốn, mẹ già em thương
Mẹ già một nắng hai sương
Chị đi một bước trăm đường xót xa.
Cậy em, em ở lại nhà
Vườn dâu em đốn, mẹ già em thương
Hôm nay xác pháo đầy đường
Ngày mai khói pháo còn vương khắp làng
Chuyến này chị bước sang ngang
Là tan vỡ giấc mộng vàng từ nay .
Rượu hồng em uống cho say,
Vui cùng chị một vài giây cuối cùng.
(Rồi đây sóng gió ngang sông,
Đầy thuyền hận, chị lo không tới bờ)
Miếu thiêng vụng kén người thờ,
Nhà hương khói lạnh, chị nhờ cậy em.
Đêm nay là trắng ba đêm,
Chị thương chị, kiếp con chim lìa đàn.
Một vai gánh vác giang san...
Một vai nữa gánh muôn vàn nhớ thương.
Mắt quầng, tóc rối tơ vương
Em còn cho chị lược gương làm gì!
Một lần này bước ra đi
Là không hẹn một lần về nữa đâu,
Cách mấy mươi con sông sâu,
Và trăm nghìn vạn nhịp cầu chênh vênh
Cũng là thôi... cũng là đành...
Sang ngang lữ bước riêng mình chị sao?
Tuổi son nhạt thắm phai đào,
Đầy thuyền hận có biết bao nhiêu người!
Em đừng khóc nữa, em ơi!
Dẫu sao thì sự đã rồi nghe em!
Một đi bảy nổi ba chìm,
Trăm cay nghìn đắng, con tim héo dần
Dù em thương chị mười phần,
Cũng không ngăn nổi một lần chị đi."

Chị tôi nước mắt đầm đìa,

Chào hai họ để đi về nhà ai...
Mẹ trông theo, mẹ thở dài,
Dây pháo đỏ bỗng vang trời nổ ran.
Tôi ra đứng ở đầu làng
Ngồi trông theo chị khuất ngàn dâu thưa.

II

Giời mưa ướt áo làm chi?
Năm mươi bảy tuổi chị đi lấy chồng.
Người ta: pháo đỏ rượu hồng
Mà trên hồn chị: một vòng hoa tang.
Lần đầu chị bước sang ngang,
Tuổi son sông nước đò giang chưa tường.
Ở nhà em nhớ mẹ thương
Ba gian trống, một mảnh vườn xác xơ.
Mẹ ngồi bên cửa se tơ
Thời thường nhắc: "Chị mà giờ ra sao?"
"...Chị bây giờ"... nói thế nào?
Bướm tiên khi đã lạc vào vườn hoang.
Chị từ lối bước sang ngang
Trời đông bão giữa tràng giang, lật thuyền.
Xuôi dòng nước chảy liên miên,
Đưa thân thể chị tới miền đau thương,
Mười năm gói hận bên giường,
Mười năm nước mắt bữa thường thay canh.
Mười năm đưa đám một mình,
Đào sâu chôn chặt mối tình đầu tiên .
Mười năm lòng lạnh như tiền,
Tim đi hết máu, cái duyên không về.
"Nhưng em ơi một đêm hè,
Hoa soạn nở, xác con ve hoàn hồn.
Dừng chân bên bến sông buồn,
Nhà nghệ sĩ tưởng đò còn chuyển sang.
Đoái thương, duyên chị lối làng.
Đoái thương phận chị dở dang những ngày
Rồi... rồi... chị nói sao đây!
Em ơi, nói nhỏ câu này với em...
...Thế rồi máu trở về tim
Duyên làm lành chị duyên tìm về môi.
Chị nay lòng ấm lại rồi,
Mối tình chết, đã có người hồi sinh.
Chị từ đan díu với tình,
Đời tươi như buổi bình minh nạm vàng."
Tim ai khắc một chữ "nàng"

Mà tim chị một chữ "chàng" khắc theo.
Nhưng yêu chỉ để mà yêu,
Chị còn dám ước một điều gì hơn.
Một lần hai lỡ keo sơn,
Mong gì gắn lại phím đàn ngang cung.
Rồi đêm kia, lệ ròn ròn
Tiễn đưa người ấy sang sông chị về.
Tháng ngày qua cửa buồn the,
Chị ngồi nhặt cánh hoa lê cuối mùa.

III

Úp mặt vào hai bàn tay,
Chị tôi khóc suốt một ngày một đêm.
"Đã đành máu trở về tim,
Nhưng không ngăn nổi cánh chim giang hồ.
Người đi xây dựng cơ đồ...
Chị về trông cỏ nắm mồ thanh xuân.
Người đi khoác áo phong trần,
Chị về may áo liệm dần nhớ thương.
Hồn trinh ôm chặt chân giường,
Đã cùng chị khóc đoạn trường thơ ngây.
Năm xưa đêm ấy giường này,
Nghiến răng... nhắm mắt... chau mày... cực chưa!
Thế là tàn một giấc mơ,
Thế là cả một bài thơ não nùng!
Tuổi son má đỏ môi hồng,
Bước chân về đến nhà chồng là thôi!
Đêm qua mưa gió đầy giờ,
Trong hồn chị, có một người đi qua...
Em về thương lấy mẹ già,
Đừng mong ngóng chị nữa mà uống công.
Chị giờ sống cũng như không
Coi như chị đã sang sông đằm đò."

Nguyễn Bính

Nguồn: http://www.dactrung.com/Bai-th-11017-Lo_Buoc_Sang_Ngang.aspx

---

Chuyển đến: **Khánh Vân**

Ngày 2/9/4893 – Giáp Ngọ (25/9/2014)

www.vietnamvanhien.net